

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

b 2. Cor. 1. 4.

bere, quos Magistros ac Duces constituit animarum, ut selectum copiosumque lac habeat doctrinae, vitaeque exemplaris, qua possint eas alere iuxta illud Apolloli: *b siue consolamur siue exhortamur à Domino, id fit pro vestra exhortatione & salute.* Cum igitur Deus Patrem hunc fecerit nutricem tot animarum sibi dilectarum, praeuenit eum in benedictionibus dulcedinis, efficiens ut experientia ipse virtutes illas agnosceret, & exerceret, quas in eis platurare posset; dotauit eum scientia spiritus, dono contemplationis, alijsque admirandis donis, de quibus inferius fusiùs: nam licet in initio repugnantiam aliquam sentiret ad agendum cum proximis, ut ab hac occupatione se subtrahens, plus temporis sacre lectioni, orationi, & familiaritati cum ipso daret: mox tamen aduertit errorem, expertus plus spiritus ac deuotionis dari sibi per viam occupationum circa iuuandas ex Obedientia animas, quam in sola sua recollectione, quam studiosius querebat. Quare in suo libello notat: eos, qui ex Obedientia Domini exeunt ad agendum cum proximis, nec fidem domi relinquunt, experiri gratias, iucundiusque lucis, ac deuotionis alimentum quam si se domi continerent: id enim significasse Psalmistam, cum dixit: *c qui descendunt mare in nauibus facientes operationes in aquis multis: Ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia eius in profundo.*

c Psal. 106.
23.

§. II.

AD HÆC omnia multum eum iuuat ipsa Oratio, in qua magnas consolationes sensaque spiritualia Deus illi communicauit, quibus ad agendum cum proximis, nec propterea negli-

gendam propriam perfectionem eum exstimulabat: multa suggerens documenta & rationes, quibus utrumque coniungeret. Ex hoc nomine dedit illi magnam opinionem, & æstimationem excellæ Vocationis Societatis propriæ; & ut agnosceret magnum beneficium Dei fuisse, quod ad tale tamq; egregium opus vocatus esset, quo ipse Dñs magnopere delectatur. Cum semel opus quoddam egregium præstitisset, sequenti die mane sub oratione vidit Christum Iñn nostrum præclaris donis valde onustum, & onere illo quodammodo afflictum, ac desiderantem exonerari, & propesum se ostendentem ad gratificandum exonerati: & quavis magno desiderio id cuperet, non tamen onus deponebat, eò quòd vasa deessent, in quibus eius dona reponerentur. Ex quo intellexit hic Pater, opus suum fuisse diuinæ maiestati acceptum; & per charitatis opera obtineri ab ipso ingentia bona; sibiq; talem se ostendisse Christum, ut ipse ad huiusmodi opera magis excitaretur; & alios ad eadem exercenda exstimularer.

ALIA vice fecit Deus, eum sentire: amorem erga proximos esse rem valde sacram, magnumque amoris Dei, & obedientiæ, qua anima mandatis eius pareat, testimonium; & quod ipse Deus multum sibi in eò complaceat, indicium. Et qui DEI vocibus non obsurdescunt, omnia officia, quæ proximorum charitas exigit, libenter ex Obdiētia amplectuntur: nam quòd illis de se ac rebus suis largiuntur: existimant se Deo dare, pro cuius amore illud donant. Et hac consideratione dulcescit illis, quòd seruiant proximis; eosq; tolerant, & tanquam mollem ac suauem ceram illis se præbeant;

„ suamque amicitiam offerant. à quibus si quando
 „ offendantur, libenter eis ignoscunt, lætumq; vul-
 „ tum ostendunt, dulciãque verba dant : certò sibi
 „ persuadentes, quales ipsi erga proximos se gesse-
 „ rint, talem Deum erga se experturos: si dulces
 „ dulcem; si misericordes, misericordem; si insulos
 „ etiam insulsum: credentes eius verbo, (quod vel
 „ ipsa experientia verissimum esse constat) quòd
 a Luc. 6. „ a qua mensura mensi fuerint, eadem eis remetetur.
 38. „ Quamobrem ipsas proximorum necessitates re-
 „ putant sibi tanquam ditissimas aurifodinas, et
 „ quibus animæ propriæ plurimū ditescunt, & quo-
 „ tidie illustrantur. Quod Sacramētū absconditū
 „ cognouissē, valde illud admiratus, & venerat.

NE aut̄ animo deficeret ob pericula & difficul-
 tates in tali ministerio occurrentes, fecit Deus
 agnoscere ac verè sentire bonum ex eo proveni-
 Quare, cum illi thesauros aperuisset in illo Dan-
 b Psal. 106. „ dis versulantes: b qui descendunt mare in nau-
 23. „ bus, facientes operationem in aquis multis: ipsi vide-
 „ bunt opera Domini: statim intellexit, eos hoc debe-
 „ re attendere, sibiq; persuadere: quod si verè in ma-
 „ re descenderint, illud sit perturbandū. Ided enim
 „ addidit Psalmista: exaltati sunt fluctus eius, ascen-
 „ dunt vsq; ad cœlos, & descendunt vsq; ad abyssos.
 „ autem permittit Deus, vt clamant ad Dominū, cum

Serm. 12. in „ iribulantur, & ita crescant; non aut̄ vt pereant.
 Cant. „ propterea S. Bernardus dicebat: agere cum proxi-
 „ mis, etiam si aliqui defectus admisceantur, melius
 „ quid esse, quàm seorsim & solum etiam sine illis
 „ orare: ex altera enim parte magnę sunt occasiones
 „ in virtutibus plurimum proficiendi: quare dice-
 „ re solebat: virtutem manere exiguam, donec in-
 „ gen-

gendo cum proximis probetur: tunc enim chari-
tatem, humilitatem, patientiam, & puritatem ma-
gnos sustinere ictus: prodesse autem nobis pluri-
mum illorum studia, & propensiones valde à no-
stris diuersas; cum eas propter Deum toleramus.

SED quoniam huiusmodi cōuersationis pericula
oriuntur quoque interdum ex nostra propria debi-
litate dedit illi Dominus magnam de beneuola sua
prouidentia fiduciam; ac de auxilio, quod solet ad
huiusmodi actiones conferre. Circa quod habuit
sæpè in suis orationibus admiranda & singularia
fensa in varijs occasionibus, quorum in singulis ferè
capitibus fiet aliqua mentio. Hoc nunc tantum po-
nemus, quo ille magnum accepit animam, ad se Dei
consilij subijciendum. quæ stultitia, inquit, est, exi-
stimare, te rectè aliquid facturum, ad quod non te
permoueat Deus? aut ipsum non fore voti sui cō-
potem, cum aliquid in se recipit: etiam si media, &
rationes, quibus illud ipse intendit, alienæ tibi, &
quasi disparatæ videantur? si d. puer à Ionatha mis-
sus, ut sagittas, quas ipse iaciebat colligeret, & ad se
referret, hæssisset in externa eius actione: dixisset:
Dominum suum, sensum & iudicium amisisse: eò
quod non ad cōstitutum signum & metam; sed valde re-
motè illas iaceret: rei tamen veritate cognita, re-
ctissime sagittas Ionathas iaciebat. Hunc ergo in
modum Dei consilia, quæ sæpè ab ignaris scopi &
finis, quem ille intendit, extra rem iudicantur: sunt
tamen in se rectissima, valdeque efficacia ad finem
consequendum, quem ille intendit, quibuscunque
tandem medijs ad id utatur.

DENIQUE oratio Sancto huic viro erat turris
quædam Davidis, omni armorum genere ad defen-
den-

dendum & offendendum refert a, vt posset peccatores expugnare, nō laesus ab illis. Erat idē specula, ex qua prospiciebat propria & aliorū pericula, vt auerteret. Erat quoq; ei occultū penetrabile, in quo cū Dño nostro agebat de ijs, quæ esset cū hominibus acturus: studendo prius apud eundē Dñm obtinere, quod in eis perficere intenderet, & vt omnia verba, modulq; ea illis proponēdi inspirarentur: ac docerentur ab ipso Deo, cuius negotiū, aiebat, esse hoc, iuuandi animas: ac proinde ipsius virtute bonum esse exitum habiturum. Erat quoq; illi Oratio, cellarium preciosorum ipsius Domini vinorum: in quo Spiritus S. eo multo eum inebriabat, quod Apostolis propinavit, cū illi linguas igneis loquerentur. Ex quo magna illa vis proueniebat, quam ipsius exhortationes habebat; imò & literæ, quas scribebat: nā eius verba adeo viua erant, & efficacia: vt non reuenterentur vacua, sed cordi audientium infigerentur, in quo ita operabantur, vt impellerent ad malam vitam deferendam, aut torpentem magis excitandam. Hoc modo ministeria, quæ cum proximis ex obedientia peragebat, faciebant ipsum in Spiritu proficere: quemadmodū corporalis cibus corpus ipsum impinguat, iuxta illud Christi Dñi verbū ad suos

e Ioan. 4.34. Apostolos: e meus cibus est, vt faciam voluntatem eius. qui misit me, vt perficiam opus eius: salutē scilicet hominum: & in hunc finem valde perpendebat sententiam illam S. Gregorij: esca iustorum est conuersio peccatorum. Et quemadmodum f A-

f Iob 9. 26. quila, vt in libro Iob dicitur, vbicunq; videt cadauer, volat velocissimē ad escam, vt famem suam satiet: ita Iustus Zelosus vbicunq; videt peccatores conuer-

conuertendi occasionem, accurrit, vt hoc cibo, quo tantopere Deus delectatur, sibiq; adeò est utilis, vescatur, & saginetur.

NE TAMEN in aliud extremũ incideret, nimis liberè & incautè cū proximis agendi, effecit Deus, vt sentiret ipse, sibiq; omninò persuaderet: magnã virtutem esse necessariã ad hoc ministerium securè præstandum. Magnam, inquit, ne cum impro-
bis ac perditis hominibus agens, ipse etiã p̄reat; & innumera audiens inepta, ipse etiam ineptus fiat; & audiens mille sordes, & ipse inficiatur, & maculetur; nec genua sua, honoris idolo, quod mundus adorat, flectat. Quod si ad euitandam aliquam iacturam opus est magna virtute: quanta erit necessariã ad se ipsum, & proximos custodiendos? talis certè esse debet, vt ipsum virus, quod sensuales homines occidit, ipsummet nutriat. id enim sibi vult illud Osee: *g peccata populi mei comedent Sacerdotes.* quare iure optimo sanctus Dionysius aiebat: neminem tuò posse Magistrum agere in rebus diuinis, quia has non habeat conditiones. Primam, vt sit Deo similis; Secundam, vt is illum exponat ad volandum, Tertiam, ne is incurius tale munus aggrediatur. Hæc autem consequetur, si per orationem pendeat à Deo, magna fide, ac fiducia, quòd auxilium ab eo accipiet, à quo mittitur; nec patietur, ipsum in eo negotio perire, quod ipsius iussu aggreditur. Ex parte tamen sua conari debet, vt plurimos habeat oculos quemadmodum coelestia illa animalia; seque valde continere, ne liberam det oculis, linguæ, aut manibus libertatem; nec in-
geras

gerat se occasionebus, quas posset vitare: ex
eis enim lapsus eueniunt; non verò ex illis, qui-
bus Deus illum immittit. Ad finem etiam ministe-
rij sui examinet, quid egerit; & in quo limites
suos excefferit: ac denique poenam aliquam ad-
hibeat, & remedium in futurum.

CAPVT VIII.

PRVDENTIA, AC DEXTERI-
tas eius in iuuandis animabus; & qui-
bus medijs vniuersim ad id
vtebatur.

a Matth. 10.
16.

b 2. Cor. 12.
16.

VRE merito Christus Domi-
nus noster Euangelicis suis o-
perarijs commendauit, vt in
commisissis sibi ministerijs
a prudentes essent sicut serpentes
& simplices sicut columba: eo
quod vtrumque necessarium
esset ad proximos iuuandos absque iactura pro-
prij profectus. à serpentibus accipere debent pru-
dentiam, dexteritatem, & sagacitatem ad animas
Deo lucrandas, adhibentes omnia media ad id con-
ducentia, ita vt, si id opus esset, etiam (sicut Apo-
stolus fecit) b astuti sint ad eas dolo aliquo sancto
capiendas. à columbis accipere debent simplici-
tatem & puritatem intentionis, mansuetudinem
& humilitatem, ac debitam innocentiam: vt hu-
manitate sua bonoque exemplo animas alliciant.
Hoc documentum exactissimè Pater hic Balthas-
sar seruauit, lux enim coelestis in oratione sibi
Deo